

вѣа архангѣла: цѣо са тѣзи, цѣо имъ грѣхо. и рѣчи архангѣлъ ми-
ханъ: тѣзи са попове ни са почитали прѣстолъ вѣжин и тѣлото,
сѣ рѣчь конката, и на хората и черквите, сие рѣчь вдеждите
черковни: чвѣнти и варвѣнти, какъ са мѣчатъ грѣшните хора:
кои врата согрѣшилъ, вѣо да са поклѣ; ако ли врата согрѣшилъ
на врата, да са прѣстатъ и да са почитатъ разрѣшенѣ (sic)
молитвѣ ѿ ерѣж и ѿ дѣховника ѿца, и вѣа да прѣсти емѣ согрѣ-
шеніе, еможе слава и державѣ во вѣки аминъ : +

Откровение Варуха.

Печатается по рукописи Н. С. Тихонова XVIII в.

И дрѣгѣ знаменіе чѣдѣса пѣсочѣ гдѣ на чилака. имаши
идинъ праведенъ чилакъ и влѣженъ, имѣ емѣ върѣвъ, детѣ го
прѣводи прѣрокъ + еремѣа за смѣнки. чи спа варѣвъ : ѿ: го-
дини. тогизи ангѣлъ гдѣ пѣсочи чѣдѣо на дѣша негова. рѣчи
ангѣлъ на варѣвъ: ила да ти кажа тините и силите вѣжи, какъ
излазва снѣцитѣ ѿ негѣ прѣстолъ, чи присвѣтѣ свѣтъ негѣ
пѣ сичката зима. и виде варѣвъ врѣжи сасъ : д: лица и : м:
ангѣли, носехѣ и клепехѣ врѣжи. и на врѣжи седѣши идинъ
чилакъ, имаши вѣнецъ ѿгнѣнъ на глава си. и дѣди идна гадина
сасъ крила, иднѣтѣ крилѣ стигаши на истѣкъ, и дрѣгѣтѣ на
запатъ. и попита варѣвъ ангѣлѣ: ангѣле, како и тои, детѣ сиди
чилакъ на врѣжитѣ и на глава си имѣ вѣнецъ ѿгнѣнъ. и рѣчи
ангѣлъ на варѣвъ: тои, детѣ гѣ видимъ, тѣи снѣцитѣ, пакъ га-
дината покривѣ на снѣцитѣ ѿганѣ и зарите мѣ сасъ крилата
си. ако да ни покривѣ на снѣцитѣ ѿганѣ, измиратъ сичките
хора пѣ свѣто ѿт ѿганѣ на снѣцитѣ. за туи си пѣстира гадина
на крилата нени, и ни впаде ѿганѣ на хората, зацѣтѣ таи
заповѣдалъ гдѣ, нази гадина да садѣова пѣ сичката зима дѣ
сваршеніе вѣка. чи рѣчи ангѣлѣ на варѣвъ: а ила да видимъ, цѣо
ѣ писанѣ на тази гадина на крилата и. и привѣжисѣ варѣвъ и
видѣ писмо писанѣ на крилата. и като звѣзди свѣтешѣ писмотѣ

и казваха слабата: нити самъ ѿ нивнетъ, нити самъ ѿ зимата, нити самъ ѿ престола вѣжи. и пита варовъ. ка зѣватъ на ими тази гадина. ангѣлъ рѣчи мѡ: зѣватъ гѡ финиѣи. и пакъ рѣчи на варовъ ангѣлъ: чѣван варовъ слава гдѣа. и запаха песни гла- собе гдѣлеми ѿ нибиса и рѣчи варовъ. гласъ и гармѣлъ има ѿ ни- бетъ. ангѣлъ рѣчи: сига раздѣлетъ свѣтъ ѿ свѣтъ, занѡсетъ ан- гѣлите кордната на слѣнцитѡ на престола вѣжи. и виде варовъ слѣнцитѡ иди катѡ чилакъ пѣвахналъ и пѣсахналъ. и гадината пѣвахнала ѿ ѡганѡ на слѣнцитѡ. и ѡмбрени ваха и молитва вѣд строваха и казваха: стѣ тихи стѣа слава вѣзъсмартнаго ѡца невѣснаго стѣао влѣженаго їса хрѣста ѿ стѣ стѣа твои си прѣво- днахъ гдѣи вѣже всѣдержителю, детѡ си на неветѡ и на зимата. и този часъ нѣщиа питѣлите запаха по сичкиѡ свѣтъ. излѣзи радѡсъ и пита варовъ: маогѡ почива слѣнцитѡ. и си пѡложи ангѣлъ рацете си на дола и рѣчи: коги питѣлъ пѡе, тѡгизи иди ѿ прѣ- стола вѣжи, и носетъ слѣнцитѡ :м: агѣли, и мѡ приносетъ свѣтлѡсъ свѣтъ ѿ свѣтъ, и мѡ ѡгѡждатъ на глава мѡ венѣцъ, чи тогизи скети пѡ сичкиѡ свѣтъ ѡт зарите на слѣнцитѡ. и рѣчи ангѣлъ на варовъ: когитѡ иди слѣнцитѡ ѿ истокъ дѡ запатъ, чи ѿ члове- ците скарбите имъ и ѿ безаконѣ наши лошава чи си ѡтажда вѣчаръ на негѡвѡтѡ мастѡ, детѡ си пѡчива. и пакъ придева слѣ- нцитѡ на запатъ, и виде свѣтъ вичере, и пѡемъ ѡца и сѣа и стѣаго дѣа аминъ. и :д: ангѣли вѣратъ венѣци ѿ глава на слѣнцитѡ и принесватъ на престола вѣжи и са пѡклонаватъ и казватъ, їакѡ свѣтъ гдѣ вѣтъ нашъ и са покланявами потъ нѡзи егѡ, їакѡ стѣ гдѣ вѣтъ нашъ. ѡмиватъ ангѣлите венѣцѡ и го заносетъ на пре- стола вѣжи, и гѡ влѣгѡславава гдѣ венѣцѡ, и заносетъ венѣцѡ пакъ на слѣнцитѡ, детѡ и мастѡтѡ, и пѡложватъ на слѣнцитѡ на глава мѡ. и слѣнцитѡ сасъ радѡсъ приема стѣи венѣцъ неговѡ и казва: тѣвѣ слава восилаемъ гдѣи вѣже мѡи, акѡ стѣ просветилъ еси по сичкиѡ свѣтъ. пѣкъ дрѡгѣ ангѣли казватъ аминъ. и пита варовъ: коа и крѡгъ лѡни и кѡа и светлѡ негѡвѡ. ангѣлъ рѣчи на варовъ: мѣцъ ликъ като жина, и сѣди на кѡлило, и кѡлаотѡ гѡ носеха :м: ангѣли. и рѣчи варовъ: мѣцъ нема свѣтло като

слѣнцитѡ. пакъ ангѣлъ мѡ рѣчи: ѿ века като вѣши адѣмъ ѡ раѡ сасъ ева и пристапаха заповѣданѣ вѣжи, чи паднаха ѿ животъ райски, и гѡ изгони гдѣ на зимата и зе ѿ него ѡдежда рансѡа и светлотѡ, детѡ светѣши катѡ слѣнцитѡ, и швѣлчи го ѡ гнафъ гѡламъ и мѡ рѣчи гдѣ: адѣме, проклетъ дѡ вадѣишъ на равѡ- тата твоа на зимата, и транѣ на глава твоа. и плака адѣмъ горѣниѡ, и видеха ангѣлите, чи изгони гдѣ адѣма ѿ раѡ, и са ѡплашиха тварѣе и слѣнцитѡ и сичкѡтѡ сѣзданѣ вѣжи, и плакаха ѿ с(т)раха. ангѣлите триперѣха и зимата и горите пѡтриперѣха. пѣкъ мѣсицѡ ни плака и ни са ѡплаши ѿ гнафъ вѣжи, и гдѣ зе свѣтлѡтѡ ѿ мѣсицѡ и дѡ (д)нешниѡ дѣнъ ни свети свѣтъ ни свѣтъ като слѣнцитѡ, и за тѡи ни е мѣцѡ свѣдѣиъ катѡ слѣнци- тѡ. и рѣчи гдѣ на мѣсицѡ: твонѡтѡ свѣтло и твонѡтѡ зѡри да са и- сваршатъ дѡ :кѡ: дине на идинъ сахатъ, и пакъ да са раждашъ нѡфъ дѡ свѡршенѣ свѣтъ. и виде варовъ азаръ вѡда голѣмъ и рѣчи: какъфъ и тѡзи азаръ. ангѣлъ мѡ рѣчи: ѿ този азаръ пиятъ швѣлци вѡда и приаватъ зимата, и расте сичката трѣва и плѡтъ. и виде вѣрѡвъ на :г: ти нивеса врата, катѡ дѣри за- тѡрени, и на дѣри писанѡ на дѣри ангѣлъ. и рѣчи варовъ: кои флѣзи вѡтре. рѣчи варовъ: хади да са варѣнимъ ѿ свети тезѣи дѣри. ангѣлъ рѣчи: гѡги приди арѣангѣлъ миханъ, и тезѣи дѣри виватъ ѡтворени, и този часъ излѣзи гласъ гѡламъ и страшнъ, и приде арѣангѣлъ гаврилъ, конвода на вѣсѣхъ пѡлкъ ангѣлски, и седна на стола егѡ, и придеха ангѣли маѡго ѿ страните на зимата и са пѡкланяваха и носеха дарѡе ѿ ми- лѡстенѣ на хората, и придаваши секи ангѣлъ дарѡ си на арѣан- гѣлъ гаврилъ, и приемаши даръ и гѡ придаваши стѡмѡ дѣд. и дрѡгѣ ангѣли приносѣха дѣши правѣднѣи и придаваха на арѣангѣлъ миханъ, и арѣангѣлъ ги даваши стѡмѡ дѣд. та и са таините ѿзравени (sic) ѿ гдѣа нашего їса хрѣста во веки вековъ аминъ. —